

Velikonedeljska dekanija!

Dne 3. septembra imaš dekanjsko proslavo 1900letnice Kristusove smrti s sledečim sporedom:

Dopoldne ob devetih pridiga in sv. maša v cerkvi in zunaj cerkve v Veliki Nedelji. Po službi božji procesija z Najsvetejšim in posvetitev presv. Srcu Jezusovemu.

Popoldne ob dveh v župni cerkvi pri Veliki Nedelji velik cerkven koncert, pri katerem izvaja Slovensko pevsko društvo »Maribor« s sodelovanjem vojaške in civilne godbe kot štirih solistov oratorij »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«. Za pokritje stroškov za koncert se popoldne pobira mala vstopnina. Vstopnice se dobijo v predprodaji pri župnem uradu Velika Nedelja ter pred koncertom pri cerkvi. Kot vsepovsod bo gotovo posebno še velikonedeljska dekanija slovesno in z veliko udeležbo proslavila jubilej našega Odrešenja.

Pogreb katoliškega Kitajca.

Piše s. Ksaverija Pirc iz Svatova na Kitajskem v Katoliških Misijonih.)

Imeli smo pogreb, kakršnega naši kristjani še niso videli. Pokopali smo g. Petra Li-ja, premožnega trgovca iz Singapurja. Gospod Li je bil rodом iz Poh-ne-ja, krščanske vasi svatovskega vikariata. Po dovršenih srednješolskih študijah je otvoril s svojimi brati več trgovin v Singapurju. Kmalu je močno obogatel, a ostal kljub temu globokoveren in pobožen. Ko je čutil, da bo sušica skoro dovršila svoje delo v ubogih pljučih, se je vrnil z ženo in mlajšimi otroki na Kitajsko, da leže v rodni zemlji k večnemu počitku. Tako delajo Kitajci vsepovsod. Iz Amerike, Jave, Malajske,

Bornea, od povsod se vračajo umirat domov, če le morejo in jih smrt ne prehití v tujini, zapuščajo ogromne svote, da se jim truplo pripelje v domovino. V svoji zadnji bolezni se je g. Li nastanil v eni izmed svojih hiš v Svatovu in tukaj smo ga videli pristopati sleherni dan k mizi Gospodovi, dokler, 14 dni pred smrtjo ni mogel več zapustiti postelje. Umrl je na prvi petek dne 3. februarja z blaženim nasmehom, rekoč: »V nebesa grem.«

Ker ni nihče pričakoval tako hitrega konca, so določili pogreb za 16. februar, da bodo imeli mnogoštevilni sorodniki od vseh strani čas dospeti. V misijonski cerkvi smo imeli tiste dni vsako jutro slovesno zadušnico za pokoj njegovi duši. Prejeli smo tiskano obvestilo o njegovi smrti, ki je obenem njegov življenjski opis in rodovnik. Naštete so vse čednosti, vrline, odlike in dobra dela umrlega, kakor tudi vsi bližnji in daljni so-

rodniki, natančno po redu in vrsti. Nikjer pa ni omenjena žena, ne hčere, ne snaha, ne svakinje. Žena na Kitajskem še vedno nima mesta v uradnih rečeh. Da je evropsko naobražena, to starodavnih obredov in navad prav nič ne izpremeni. Te so nedotakljivo svete vsakemu Kitajcu.

Truplo, bogato odeto v izbrano težko svilu, so položili v krsto iz debelih debel drevesa tik (dragocen trd les, ki raste v Siamu in se izvažajo po vsem svetu). Čez in čez je bila popisana z izrekli sv. pisma v velikih rdečih in zelenih znakih. Kitajske krste so tako izborno izdelane in tako skrbno zaprte, da mrtvec ostane brez vsakega vnanjega sledu trohnohe lahko po cele mesece v domači hiši.

Ker je bil g. Li velik dobrotnik svatovske misijonske postaje, se je pogreba udeležila tudi naša šola in celo štiri redovnice, kar je nekaj zelo redkega.

Manevri angleške konjenice ob izlivu reke Temze.

njegov tovariš ustrelil kozla, se je razburil, in le spoštovanje, ki ga je imel do mene novince, ga je zadrževalo, da ni bil surov z menoj. Njegove kritične opombe pa so postajale vedno bolj jasne. Najprej je rekel le: »Lahko bi igrali tudi drugače!« — Nato: »No, da, človek večkrat poseže v prazno!« — Nato: »Grom in strela! Grom in strela!« — Nato: »Toda, prosim vas!« — Nato: »Preklete, sedaj mi izbiže desetico!« — Nazadnje: »Toda, gospod Hubert, pazite no vendar!«

»Ne znam bolje!«

»Da, toda saj sem vam rekel: potegnite vedno dolgo barvo! Na vsak način dolgo barvo! Tisti, ki trdi, da igralcu kratko, nasprotniku pa dolgo barvo, so morebiti čisto dobri ljudje, o skatu pa nimajo nobenega pojma. Kajti, pogledjte, ali drži dolga, potem je nasprotnik izgubil; če pa ne drži, ima trumf premalo. V vsakem naključju je torej le v prid.«

Ko bi bil opazoval to moj sluga Tim — o gorjé! Jaz pa sem potrpel. Zakaj pa naj se hudežem nad gospodom Boltežarjem?

Prišli smo tudi na čisto nov pogovor.

Boltežar je odložil karte in rekel:

»Skat je pravzaprav res demokratična igra; kajti kralji v njej nimajo veliko govoriti.«

»To je dobro pripomnjeno!« sem vljudno pristavil. Tudi nadučitelj je pograbil misel. Menil je:

»Potem bi asi morali biti veleposestniki; kajti največ štejejo.«

S temi besedami se je hudo zameril Boltežarju; ta je bil namreč agrarec do dna duše.

»Seveda — seveda: že zopet poljedelstvo — če mu je le mogoče priti kje do živega, čeprav samo s strupeno opazko! Da veleposestniki največ štejejo? Pač mislite denarja? To se vam zdi! Le povprašajte vendar, koliko štejejo lastniki premogokopov, gospodje tovarnarji, predvsem pa judje, potem boste vedeli, kdo so asi.«

»Saj ste vendar vi povedali to primero,« je odvrnil nadučitelj.

Dalje sledi.

kočih izredno naglo. Seveda nudijo v drugokoličnih deželah potniku še danes pravi Babilon prometnih sredstev, kakor: volovsko vprego, kamelske karavane, nosače in avtomobile.

==

Tako je.

Župnik (nekemu faranu, ki je zelo pil): »Se li ne sramujete biti vedno pijani, saj še živina ve, kdaj ima zadosti in pusti vodo.«

Pijanec: »Da, gospod župnik, z vodo je pa vse drugače; kajti tudi jaz vem, kdaj da imam zadosti — če pijem vodo!«

==

Inserirajte!

Izmed katoličancv Svatova in okolice je komaj kdo manjkal. Prišlo je pa tudi mnogo poganov in protestantov, s katerimi je bil pokojni v trgovinskih ter družabnih zvezah. Vsak pogrebec, tudi me, je prejel nov, bel žepni robec, da si ga ovije v znak žalosti okrog leve lakti. Mesto cvetja in vencev so na Kitajskem v navadi ogromne svilene zastave z raznimi napismi, n. pr.: »Pokoj tvoji duši«, »Blag spomin«, »Čast vrlemu možu« itd. Nekaj teh nabavi družina, druge pa darujejo znanci in prijatelji. Gospod Li jih je imel 184 vseh barv. Prevladovali so odtenki modrine in vijoličaste, ki sta poleg bele barve barva smrti in žalovanja. Žalujoči so bili vsi v belih, narobe obrnjenih oblekah, s šivi na zunanaj, čez pa so imeli dolge plašče iz žakljavine, visoke kape iz iste robe, ženske pa tudi zagrinjalo čez obraz. V sprevodu sta korakali dve godbi, ki sta skušali igrati Chopinovo žalno koračnico, pa se jima ni dobro posrečilo. Ker niso pogani v pogrebnem sprevodu sohe malikov, morajo kristjani tudi kaj nositi. Izposodili so si pri nas lep kip Brez madežne, napravili zanj lično nosilnico vso v cvetju in to nosili v sprevodu.

Na pokopališču je družina želela imeti prostor poleg groba naše predstojnice, umrle lani. Toda p. misijonar jim ni mogel popolnoma ustreči, ker je prihranil na vsaki strani po dva prostora za nas redovnice. Takoj zraven pa je cementna grobnica g. Li-ja. Menim, da našo dobro predstojnico še v nebesih veseli, da ima za soseda tako izvrstnega kristjana.

Pogrebu je sledila pogrebna gostija, glavna točka pogrebne slovesnosti. Na dvorišču deške šole so bile pogrnjene mize za 800 oseb. Nihče se ni branil prisesti, kajti vsi pogrebci so bili pošteno trudni. Pogrebna slovesnost je trajala namreč polne štiri ure. Pričela se je ob osmih s slovesno zadušnico, kateri je sledilo fotografiranje vseh pogrebcev na dvorišču deške šole, nato razvrstitev, spreved po mestu in končno daleč

ven na pokopališče in nazaj. Tudi me redovnice smo bile povabljenе na gostijo, pa smo se vljudno zahvalile z opravičbo, da naši predpisi ne dovoljujejo obeda izven zavoda. »Toda, če Vam prinesemo Vaš delež na dom, ali bi potem ne hotele počastiti spomina umrlega z okusnim prigrizkom?«

Tako ponudbo je bilo težje odkloniti in predstojnica je z izbrano vljudnostjo dovolila, da nam prinesejo večerjo iz hiše žalosti. Točno ob pol šestih so začeli prinašati jedi v kovinastih skledah z dvojnim dnom, napolnjenim z vročo vodo, da se jedi med potjo niso ohladile. Prva jed so bila lastavičja gnezda v sladki omaki. To je nekaj zelo dragocenega in za Kitajce velika in zelo priljubljena slaščica. Tu v južnih obrežnih krajih živi lastavica, ki izdeluje svoje gnezdo iz morskih alg. Ta gnezda, lepo očiščena in posušena, gredo Kitajcem zelo v slast. (Ne moremo trditi istega o sebi.)

Sledile so vse mogoče pristno kitajske jedi, med drugim kokošja jajca, ki so bila tri mesece zakopana v zemlji. Bila so skoraj črna, toda jako okusna. Zadnja jed je bila juha, ki je prišla na mizo vrele. Lonec je namreč imel v sredi nekak majhen dimnik, napolnjen z gorečim ogljem. — Šteli smo jedi in jih našteali 24! Ker bi bilo jako neollikano, vrniti kako jed nedotaknjeno, smo jih celo vrsto izpraznile v naše kuhinjske lonce in skleda in imele tako zalogo še za dva dni.

Spomin umrlega smo torej lepo počastile. Najstrožji Kitajec nam ne bi mogel ničesar očitati. — Tisti večer smo živo čutili z ljubim sv. Pavlom, da je treba vsem vse postati, torej s Kitajci Kitajec, da jih vse pridobimo Kristusu.

Opozorjamo starše, katerih otroci obiskujejo srednje šole, da si pravočasno nabavijo davčna potrdila radi odmere šolnine. Brez teh potrdil je vpis nemogoč.

biciklje in ročne vozičke, znižana pa je mostnina za težke vozove od Din 150 do 75 par enosmerno. — Trški občinski odbor namerava uvesti tržni dan, da bi lahko domačini in okoličani prodajali razne pridelke.

Zgornja Sv. Kungota. Srebrni duhovniški jubilej je praznoval naš preč. g. župnik Frančišek dne 13. avgusta t. l. Mnogozasluznemu g. župniku, ki je posebno goreč častilec presv. Srca Jezusovega, želimo iz dna srca, naj ga Vsemogočni ohrani še nešteto vrsto let za delovanje v vinogradu Gospodovem!

Sv. Ana v Slov. goricah. K boljšemu življenju nad zvezdami je poklical Vsemogočni v nedeljo dne 6. avgusta vzgledno in dobro mater Breznik Julijano, posestnico v Ledineku. Bila je pravi tip slovenske žene: skrbna, skromna, pobožna in požrtvovalna za vse dobro. Njeno življenje, kakor je večkrat izjavila, je bilo življenje polno težav in napornega dela. Skoraj do zadnjih dni je v svoji veliki starosti 86 let delala, kakor da bi ji bilo šele 50 let življenja. Cela župnija je poznala mater Poltekovo, saj si jo lahko videl skoraj vsak dan pri sv. maši. Globoka vernost in pobožnost sta bili poleg pridnosti in skrbnosti za blagor domačih glavni njeni vrline. Veliko je darovala in molila za misijone. Do-

Henko

Omehča, trdo vodo, da postane kot deževnica. Mehka voda poveča penjenje in učinek mila ali pralnega sredstva. Zahtevajte vedno in povsod Henko sodo za pranje in čiščenje.

bro mater priporočamo vsem znancem, sorodnikom in prijateljem v pobožno molitev. Njenima hčerama naše sožalje! Blag bodi rajni spomin!

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo dne 6. avgusta, sta bile v farni cerkvi dve zlati poroki. Zvestoba še preko 50 let zakonskega življenja sta si obljubila dva para: Jožef in Ana Fridauer, ter Jakob in Marija Šimenko. Ana in Marija stii si sestr. Vsem želimo še biserno! — V nedeljo je bila tudi instalacija novega gč župnika p. Gabrijela. Želimo mu, da bi vsaka njegova beseda obrodila stoteren sad za nebesa!

Ptuj. Po daljši, skoro triletni težki bolezni je izdihnil svojo blago dušo Franc Polanec iz Kicarja pri Ptuj dne 23. julija v najlepših letih, star komaj 35 let. Pokojni Franc je bil dobrega, mirnega in šaljivega značaj, zato so ga vsi znanci zelo čislali in ljubili. Dasiravno telesno ni bil nikdar posebno trden, je vendar celo svoje življenje trdo delal, da je lahko preskrbel svojo družino. Bil je značajan in skrben mož in oče tudi onima otrokoma, katerima je bil očim; nobenih ni ločil, za vse je lepo skrbel. »Slovenski gospodar« je že star in vselej dobrodošel prijatelj v njegovi hiši. Rajni naj v miru počiva! Žalujočim preostanim, osobito ženi in otrokom, naše prisrčno sožalje!

Gornja Radgona. Dne 9. avgusta t. l. smo obhajali srebrni mašniški jubilej našega župnika Martina Gaberca, ki deluje v naši župniji že šesto leto, ko je kaplanoval v Rajhenburgu devet let, kot župnik pri Sv. Križu nad Mariborom pa deset let. Ko je prišel na svoje prvo mesto, so bila ravnokar izvršena prva zidarska dela nove cerkve. Zida je bilo do 1. 9. 1908 dovršenega kak meter. Stala pa je že nova kaplanija in urejena je že bila mežnarija, kjer je tedaj orglaril in mežnari bil skrbni Majnik, ki je le po dolgotrajni notranji borbi sprejel v svoj pevski zbor nove pevce. Svojo preizkušnjo je mladi pevski zbor prestal ob novi svetli maši g. Antona Medveda pri Sv. Antonu. Prav dobro pa je nastopil v lurski cerkvi pri novi sv. maši g. Jožefa Mirta leta 1916. Veselo je bilo v tistih zlatih časih v dvorani nove kaplanije, kjer se je mladina navduševala za kato-

Trbonja. Izgubili smo svojega dobrega župnijskega upravitelja g. Alberta Pravsta. Ravno ko je dopolnil 50 let, dne 2. 8. letošnjega leta, ga je zadela kap v župnišču pri Sv. Križu nad Dravogradom. Od tam smo njegovo truplo prepeljali v Trbonjo, kjer smo ga položili k frajnemu počitku dne 4. t. m. Na pogreb je prišlo 17 gg. duhovnikov, pet med temi je zamudilo, ker niso vedeli za uro pogreba. Pogreb je vodil dekan iz Vuzenice g. Drago Hüttner. V cerkvi je pokojnemu govoril v slovo g. Dolinar, župnijski upravitelj pri Sv. Primožu na Pohorju, izven cerkve pa g. dekan v imenu duhovščine ter g. Viktor Lauko v imenu faranov.

Marenberg. Na Ignacijevu je bil sejem. Prignane je bilo nad 60 glav goveje živine, med temi 15 parov volov. Cena je nihala med 3.30 do 3.60, kupilo se je malo. Bili so tudi 3 vozovi svinj, cene so bile zelo visoke, nekaj je bilo tudi prodanih. — Kakor se izve, bo pobiral mostnino in imel gostilno pri mostu g. Böhm samo še ta mesec. Odpravljena je mostnina za